

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS

KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO

IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ

DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

STALINO KELIU

Elna nuo 1946 metų

Kupiškis,

1960 m. liepos 2 d.

Šeštadienis

Nr. 52 (1433)

Kaina 15 kap.

KOVOS UŽ GAUSŲ DERLIŲ

RAJONO POSTAS NURODO

Daug gali padėti technika

„Ateities“ kolūkyje kukurūzų pasėlių plotus prižiūri traktorininkas Antanas Krucas. Jis su traktoriniu kultivatoriumi KRN-2,8 jau kelis kartus skersai ir išilgai įdirbo kukurūzų tarpueilius. Šis traktorininkas puikiausiai išpurena tarpueilius. Iš karto purenamos net šešios eilės, darbas atliekamas sparčiai ir kokybiškai.

„Nemuno“ kolūkyje taip pat suniamai išnaudojama technika pasėlių priežiūroje. Traktorininkas Rimantas Navasakas su traktoriumi DT-14 ir traktoriniu kultivatoriumi KRN-4,2 irgi gerai prižiūri visus kukurūzų pasėlių plotus, sumaniai dirba ir išpurena tarpvagius cukriniam runkeliams, bulvėms. „Vienybės“ kolūkio mechanizatorius Liudas Šestokas prie „Bielarusj“ traktoriaus sumaniai pritaikė kultivatorių KPN-4 ir atlieka pagrindinius kukurūzų priežiūros darbus. Taip pat jis daug padeda kolūkiečiams prižiūrėti cukrinius runkelius, daržoves.

Tačiau ne visuose rajono kolūkiuose reikiama panaudojama technika prižiūrėti pasėlius. Jeigu dauguma rajono kolūkių turi traktorinius kultivatorius ir juos sėkmin-

gai naudoja mechanizuotai įdirbant kukurūzų, cukrinių runkelių, visų kaupiamųjų tarpueilius, tai dar yra ir tokių kolūkių, kur šia technika neapsirūpinta. Pavyzdžiui, „Žadeikių“, „Svyturio“, „Aukštupėnų“ kolūkiuose visai neturima traktorinių kultivatorių, kuriuos galima būtų naudoti mechanizuotai įdirbant pašarinių kultūrų, cukrinių runkelių tarpvagius. „Aušros“ kolūkis turi kultivatorių tik bulvių tarpvagiams purenti.

Blogai daroma tuose kolūkiuose, kur nekreipiamas dėmesys į bulvių pasėlių priežiūrą. „Laisvės“, „Lėvens“, „Aukštupėnų“, „Sakalo“ kolūkiuose dar pirmą kartą neįdirbti, neišpurenti tarpvagiai. Jeigu „Salamiesčio“, „Tarybinio pirmūno“, „Šetekšnos“ kolūkiuose jau seniai išretinti ir gerai nuravėti cukriniai runkeliai, tai „Mūsų rytojau“, „Lukonių“, „Svyturio“ kolūkiuose dar ne visi cukriniai runkeliai išretinti. Dėl to šie kolūkiai turės didelių derliaus nuostolių.

Labai efektyvi priemonė cukrinių runkelių derliaus padidimui yra laipsniškas tarpvagių purenimo gylio didinimas.

nimo, „Pakupio“ kolūkių vadovai vietoje to, kad kovotų su šia parazitine piktžole, net ir šiais metais sėjo brantuotą dobilų sėklą.

Brantą galima sunaikinti mechaniniu būdu. Daugia-mečių žolių pasėliuose išaiškinti branto židiniai išplaukami, užgriebiant aplink židinį vieno metro pločio sveikus augalus. Nupiauta masė iš sklypų vietoje sudeginama, o židinio vieta perkasama kastuvo gilumu.

Ir cheminis būdas gali būti sėkmingai naudojamas naikinant brantą. Prieš brantams žydint, dobilai žemai nuplaunami, išdžiovinami ir nedelsiant pašalinami iš sklypo. Ne vėliau kaip po 3–4 dienų ražiena nupurkčiama 16–20 proc. geležies sulfato (kuproso) tirpiniu. Tokio tirpino reikia 8–10 litrų vienam arui.

TAIGI, PRIŽIŪRINT PASĖLIUS, PILNAI PAJUNKIME TECHNIKĄ, NAUDOKIME CHEMINES PRIEMONES KOVAI SU PIKTŽOLĖMIS. VISUOMET PRISIMINKIME, KAD DABAR — SVARBIAUSIAS LAIKOTARPIS PRIŽIŪRINT PASĖLIUS. ŠIOS DIENOS LEMIA VISŲ METŲ DERLIŲ.

A. Sagulinas
LKP RK sekretorius

A. Nauckūnas

Žemės ūkio inspekcijos vyr. agronomas

A. Karosas

Mašinų-traktorių parko priežiūrai
vyr. inspektorius

S. Zauka

„Stalino keliu“ laikraščio redaktorius

Stalino keliu
KAD...

...„TARYBINIO PIRMŪNO“ kolūkio I brigadoje, kuriai vadovauja brigadininkas J. Valeckas, baigiama šienapiūtė, o bulvės apkaupos du kartus.

...Vanda Stonienė — „SALAMIESČIO“ kolūkio paršelių augintoja — praėjusiais metais iš kiekvienos veislinės kiaulės išaugino po 23 paršelius. Š. m. birželio mėn. 1 dienai šaunioji paršelių augintoja iš 11 veislinių kiaulių jau išaugino po 9 paršelius.

...„NERIES“ kolūkio paukštininkas Vladas Balčiūnas praėjusiais metais iš kiekvienos dedeklės vištos surinko po 131 kiaušinį. Š. m. liepos 1 d. paukštininkas iš kiekvienos dedeklės jau surinko po 90 kiaušinių.

TASS'o PRANEŠIMAS

Vykdamas kosminės erdvės išavinimo darbus, š. m. sausio mėnesį Tarybų Sąjungoje buvo leidžiama į Ramiojo vandenyno akvatoriją galinga raketa — nešėja be paskutinės pakopos.

Š. m. gegužės 15 d. šios raketos-nešėjos pagrindu Tarybų Sąjungoje buvo paleistas 4 tonų 540 kilogramų svorio kosminis laivas — Žemės palydovas.

Pagal tolesnių mokslinio tyrimo ir bandymų-konstruavimo darbų planą kosminės problemoms spręsti šiuo metu tarybiniai mokslininkai ir konstruktoriai paruošė bandymams naujus galingų daugelio pakopų raketų-nešėjų variantus. Šios raketos-nešėjos be paskutinės pakopos bus taip pat leidžiamos į centrinės Ramiojo vandenyno dalies rajoną, apribotą koordinatėmis:

PLATUMA

7 laipsniai 05 min. šiaurės 169 laipsniai 09 min. vakarų
7 laipsniai 53 min. šiaurės 167 laipsniai 33 min. vakarų
5 laipsniai 26 min. šiaurės 166 laipsniai 15 min. vakarų
4 laipsniai 38 min. šiaurės 167 laipsniai 51 min. vakarų

ILGUMA

Reikalingiems matavimams atlikti į raketos-nešėjos priešpaskutinės pakopos kritimo rajoną bus nusiųsti specialūs tarybinio laivyno laivai, aprūpinti matavimo priemonėmis.

Raketos bus leidžiamos maždaug laikotarpiu nuo š. m. liepos 5 d. iki liepos 31 d.

Siekiant užtikrinti jūreivystės ir lėktuvų skridimų saugumą, leidžiant raketą-nešėją į centrinę Ramiojo vandenyno dalį, TASS'as yra įgaliotas pranešti, kad Tarybų Sąjungos vyriausybė kreipiasi į vyriausybes tų šalių, kurių laivai ir lėktuvai gali šiuo laikotarpiu atsikurti arti rajono, kur kris priešpaskutinės raketų-nešėjų pakopos, prašydama kad atitinkami valdžios organai duotų nurodymus laivų kapitonams ir lėktuvų vadams neįsukti į Ramiojo vandenyno akvatorijos bei oro erdvės rajoną, apribotą nurodytomis koordinatėmis.

Dabar puikiosios sąlygos gaminti

pašarams

Jeigu ateinančią žiemą kas skysis, jog trūksta pašarų galvijams, tai tokius vadovus iš anksto galima vadinti tinginiais ir apsi-
leidėliais. Bet mes tvirtai tikime, kad tokių mūsų kolūkyje nebus, nes šimet nepaprastai palankios sąlygos pašarų gamybai. Jau dabar mūsų brigadoje baigta šienapiūtė. Šieno pagaminome perpus daugiau negu praėjusiais metais. Daug padirbėjo piaunant šieną, dobilus šienapiovių vairuotojai Juozas Vizbaras, Povilas Vincianas. Jie nupiovo pagrindinius dobilus, pievų plotus. Gerai sutvarkė šienavimo mašinas, arklinius grėblius ir pašalino gedimus kalvis Antanas Vincianas.

Dabar yra visos sąlygos gaminti ankstyvąjį silosą. Kur tik nepažvelgsi, žolė kilte kyla ir nepaprastai sparčiai auga. Kodėl gi nesušiliosuoti visos tos žalosios masės? Juk tai papildomai galima būtų pagaminti dešimtis tonų ankstyvojo siloso. Apie tai rimčiau turėtų pagalvoti mūsų kolūkio valdybos nariai ir padaryti viską, jog ankstyvojo siloso būtų pagaminta kuo daugiau.

Mūsų brigadoje pasodinta 20 ha kukurūzų, 9 ha cukrinių runkelių, 21 ha

bulvių ir 4,5 ha pašarinių runkelių. Prižiūrėti kukurūzų pasėlius, iš pagrindų palengvina mums, žemdirbiams, darbą mechanizatoriaus Pranas Dundulis. Paprastai palankios sąlygos grūdinių priežiūros darbų mechanizuoti. Juozas Aižinas efektyviai naudoja chemines priemones, kovojant su piktžolėmis. Bendrai mums, žemdirbiams, pasėlių priežiūroje daug padeda mechanizatoriai. O kada mes gerai prižiūrėsime pašarines kultūras, kukurūzus, tai rudenį tikrai daug turėsime sultingųjų pašarų, pagaminsime silosą.

Kas liečia bulvių pasėlių priežiūrą, apie tai reikia irgi keliais žodžiais pakalbėti. Pavasarį turėjome šokių tokių nuostolių, nes dalis sėklinių bulvių apgedo. Dabar mes stengiamės gerai prižiūrėti pasėlius, kad gautume didesnę derlių. Bulvės nuakėjome, dabar purename jų tarpvagius. Taip, kad šimet, esant labai palankioms oro sąlygoms, pašarų pagaminsime perpus daugiau, negu praėjusiais metais. Tai pasieksime, gerai prižiūrėdami pasėlius.

Algis Keršulis

„Antašaros“ kolūkio I brigados
brigadininkas

Cheminės priemonės — labai svarbu

Svarbų vaidmenį, prižiūrint pasėlius, vaidina cheminės priemonės. Kupiškio MMS mechanizatorius Algis Balčiūnas traktoriniu purkštuvu OKS herbicidais jau apipurkštė pasėlius daugiau kaip 100 ha plote „Mituvos“, „Laukminiškių“, „Lėvens“ kolūkiuose. Nors čia pasėliai nelabai prižiūrėti (tas, žinoma, nedaro garbės kolūkių šeiminiškams), bet cheminės priemonės padarė savo: dabar dauguma piktžolių išnaikinta.

Bene svarbiausias vaidmuo, kovojant su piktžolėmis, kolūkiuose tenka žemės ūkio specialistams. Ten, kur specialistai visais metų laikais veda įtemptą kovą su piktžolėmis, kovoja už sėklų švarumą, naudoja pažangius žemės įdirbimo metodus — laukuose piktžolių daug nematysi. O jeigu jų ir pasitaiko, tai jos išnaikinamos cheminėmis priemonėmis. Bet pasitaiko ir tokių kolūkių specialistų, kaip „Adomynės“ kolūkio agronomė V. Sanvaitytė, kuri nekontroliavo, koks plotas nupurškiamas ir kokia chemikalų dozė tenka vienam ha. To pasėkoje piktžolės kuku-

rūzų plotuose kaip žaliavo, taip ir tebežaliuoja.

„Mituvos“, „Pakupio“, „Laukminiškių“ kolūkiuose dobilų pasėliai užsikrėtę brantu. „Lukonių“, „Naujo gyve-

Brigadas skiria tik Pyvesa

Važiuojame „Tarybinio pirmūno“ kolūkio laukais ir galvojame: kodėl gi šio kolūkio žemdirbiai pirmąją? Kodėl gi čia niekuomet netrūksta nei darbščių kolūkiečių, nei mašinų, nei pagaliau, noro dirbti?

Vienoje ir kitoje kelio pusėje driekiasi vešlūs kolūkio laukai. Rugiai tiesiog mūru vilnija. Brigadininkas Jurgis Valeckas įsitikinęs:

— Perna iš hektaro gavo me po 23 cnt rugių, o ši met dar daugiau gausime. Vienaime plote pernai buvo pasėti kukurūzai, o rudenį į tą patį lauką pasėjome žieminius rugius. Tik pažūrėkite, kaip suvilnijo. Be jokių trąšų mūru stoji!

Ir tai tiesa. „Tarybinio pirmūno“ kolūkio kolūkiečiai kasmet išaugina gausius derlius. Pavyzdžiui, II brigadoje pernai gauta iš kiekvieno ha po 700 cnt žaliosios kukurūzų masės, po 320 cnt kukurūzų runkelių. Neblogesnio derliaus čia tikimasi ir šiais metais.

Antroje brigadoje šimet pasodinta 10 ha kukurūzų. Jie jau net 6 kartus išpureniti. Kolūkio žemdirbiai juos ir nusalietruos.

Pirminės komjaunimo organizacijos sekretorius Aldona Sventickaitė — kukurūzų auginimo grandies grandininė — pasiryžo šimet gauti dar didesnį kukurūzų derlių. Kartu su kitais grandies nariais — Gertrūda Kairyte, Birute Mikonyte, Algiu Aukštikalniu ir Kaziu Devainiu jie kas dieną apeina kukurūzų laukus, neleidžia pakilti net mažiausiai piktžolėi.

Ypač patraukia akį bulvių plotai. Jų šimet „Tarybinio pirmūno“ kolūkio II brigadoje pasodinta 14 ha. Visos jau penkis kartus nuakėtos. Šiuo metu bulvės antrą kartą apkaupiamos.

— Žemė reikalauja darbo, — sako II brigados brigadininkas J. Valeckas. — Nepatingėsi jos gerai dirbti — ji niekad nebus šykšti!

Neveltui šios brigados žemdirbiai Antanas Keras, Antanas Latvėnas, Jonas Ožys, Pranas Einoris ir daugelis kitų dirba visomis jėgomis, stengiasi išauginti dar gausesnį derlių, kad dar labiau praturtėtų gimtasis kolūkis.

Daug pajamų praėjusiais metais buvo gauta iš cukrinių runkelių. Jeigu pernai iš ha buvo prikasta po 320 cnt, tai šimet iš 3,5 ha cukrinių runkelių ploto Ada Rasimavičiūtė, Kazė Murinienė, Vlada Ožienė ir kiti tikisi sulaukti dar gausesnio derliaus.

Abiejose brigadose jau baigiama šienapiūtė. Visur naudojami žaiginiai. Šienpiovėm piauna kolūkiečiai Antanas Vosylis, Bronius Aukštikalnis ir Antanas Latvėnas.

STALINO KELIU

2 psl. 1960 m. liepos 2 d.

Kolūkyje darbo diena prasi-deda 8 val., o kai kada ir anksčiau.

O kiek gi gavo kolūkiečiai už darbadienį?

Praėjusiais metais už darbadienį buvo išmokėta po 6 rublius ir po 3,5 kilogramo grūdais. Jurgio Devainio šeima vien tik pinigais gavo 15 000 rublių!

— Geras atlyginimas, už tai žmonės ir gerai dirba! — sakome brigadininkui.

Jo veide pasirodo linksma šypsena:

— Gerą derlių išauginti — ne vien tik materialinis suinteresuotumas lemia. Mano manymu, svarbiausia — darbo drausmė.

Vakarais tame pačiame pastate, kur yra kolūkio kontora, demonstruojami kino filmai. Susirenka žmonės iš viso kolūkio, o kartais ateina net ir iš kaimyninių kolūkių. Užkalbiname eilinį sutiktą kolūketį:

— Jūs skubate į kiną?

— Skubu, bet skubėti nėra reikalo. Aš — „Tarybinio pirmūno“ kolūketis ir man vieta visuomet yra. Žinoma, pavėluoti nepavėluosiu...

Įsišnekame. Pasirodo, kolūkio valdyba visuomet į kiekvieną kino seansą kolūkiečiams išperka bilietus.

„Tarybinio pirmūno“ kolūkio antrąją brigadą nuo „Pyvesos“ kolūkio pirmosios teskiria tik mažytis Pyvesos upelis.

Palyginkime minėtas šiu kolūkių brigadas.

Jeigu kukurūzų žaliosios masės praėjusiais metais iš ha pyvesiečiai gavo po 450 cnt, tai „Tarybiniam pirmūno“ buvo gauta net po 700 cnt; jeigu pyvesiečiai bulvių iš ha prikase po 82 cnt, tai „Tarybinio pirmūno“ kolūkio II brigados kolūkiečiai net po visą šimtą cnt daugiau. Trigubai daugiau „Tarybinio pirmūno“ kolūkio II brigadoje buvo prikulta ir grūdų iš

ha, negu „Pyvesos“ kolūkio I brigadoje.

Žvilgtelėkime dabar į pyvesiečių laukus. Žemė gera, galėtų duoti gausų derlių. Tačiau jeigu Jonas Marcinkevičius, Jurgis Stančikas ir kiti dirba iš peties, tai daugelis kitų kolūkiečių daugiau ar mažiau vengia darbo kolūkyje. Be to, nemokama jų ir organizuoti, mažai laukų priežiūrą įdedama darbo.

Paimkime konkretų pavyzdį. „Tarybinio pirmūno“ kolūkio II brigadoje bulvės apakėtos penkis kartus ir jau du kartus apkauptos, tuo tarpu „Pyvesos“ kolūkio I brigadoje dar tik galvojama bulvės apkaupiti. Kas liečia šienapiūtę, tai „Tarybinio pirmūno“ kolūkio II brigadoje ji jau baigiama, o pyvesiečiai dar tik pradeda.

O štai prieš akis pasirodo cukrinių runkelių laukai. Pirmoje „Pyvesos“ kolūkio brigadoje, reikia pasakyti, nebloga jų priežiūra, bet antroje yra taip apžėlusių plotų, kad nebesimato net moterų-ravėtojų... Tik kukurūzus pyvesiečiai moka prižiūrėti: gerai sudygę, išpurenti, nupurkšti herbicidais. Kolūkio pirmininkas sako:

— Maža žmonių...

Gal būt... Bet galima žymiai daugiau panaudoti mašinų!

Deja, pagrindinis stabdys — blogas organizuotumas ir visas būrys kolūkiečių, vengiančių darbo. Jonas ir Kazys Petruliai, Kazys Varanuskas teieško tik lengvo darbo, o jei sunkesnis — prašyte nepriprašys. Kas liečia Eugeniją Bernatavičiūtę, tai jai terūpi tik „kriaučieninkystė“.

— Tačiau būna ir dar blogiau, — sako pirmininkas Albinas Kalinka. — Pasitaiko žmonių, kurie ir dirba, ir grobsto... Tokia yra buvusi kiaulių šėrikė Gražina Biškauskienė.

Geriausios brigados žmonės —

Kaip vykdomi socialistiniai įsipareigojimai

Mechanizatoriai ir pasėlių priežiūra

Žymiai geriau negu pernai pas mus prižiūrimi kukurūzų pasėliai. Pagrindinius priežiūros darbus atlieka kolūkio traktorininkas Bytautas Tabelevis. Jis dirba traktoriaus „Belarusj“. Kukurūzų pasėliai dar birželio pradžioje kelis kartus buvo nuakėti.

Visuomeninei bandai — pagrindinį dėmesį

Praėjusį kartą mes, korespondentų posto nariai, jau rašėme, kodėl kolūkyje mažai primelžiama pieno. Nurodėme, kad dar kal kurie valdybos nariai nesuinteresuoti pieno gavybos didinimu. Jie patys laiko po dvi ir daugiau karvių ir rūpinasi tik asmeniniu ūkiu. Kol valdyboje vyraus tokios smulkiasavininkškos nuotaikos, daug pieno iš visuomeninių karvių nelauk, nes jos aprūpinamos blogesniais ga-

nyklomis, pašarais. Kolūketis Jonas Zilonas taip pat išlaiko dvi karves, nugano jomis geriausias artelės ganyklas. Kolūkio ganyklose gano karves ir nekolūkiečiai, kaip Vladas Jonušys ir kiti. Iš to vieną kartą reikia padaryti rimtas išvadas.

V. Sasnauskas
J. Petronis
P. Kriauza
Korespondentų posto nariai „Škedinio“ kolūkis

apie 40 proc. bulvių nesudygo. Čia pagrindinė kaltė tenka kolūkio agronomai Marytei Laužikaitėi. Tvarkingai šias bulves apkaupus, jos dar galėtų sudygti ir duotų naudą.

A. Ačias
A. Čepurna
Korespondentų posto nariai „Žalgirio“ kolūkis

Petras Kireilis, Antanas Sokas ir Julius Petrulis. Jeigu visi brigados žmonės dirbtų taip, kaip dirba minėti kolūkiečiai, derlių galima būtų išauginti trigubai gausesnį.

O kaip gi brigadininkai? „Tarybinio pirmūno“ kolūkio II brigados brigadininkas agronomas Jurgis Valeckas brigadai vadovauja jau keturi metai. Tai apsiskaitęs, išsilavinęs vaikinys.

— Pas mūsų brigadininką energijos uždu, — sako kolūkiečiai.

Tuo tarpu apie „Pyvesos“ kolūkio I brigados brigadininką Gediminą Stančiką kolūkiečiai atsiliepia kitaip:

— Čerkutės mėgėjas, daugiau nieko. Vos neužsimušė su motociklu begerdamas.

Štai ir pagrindinės priežastys, dėl ko „Pyvesos“ kolūkio I brigada smarkiai atsilieka nuo „Tarybinio pirmūno“ kolūkio II brigados, nors jas teskiria tik siaurasis Pyvesos upelis.

J. Petriūnas
„Tarybinio pirmūno“ kolūkio korespondentų posto narys
P. Uldukis
„Pyvesos“ kolūkio korespondentų posto narys
Vl. Jasinskis
„Stalino keliu“ laikraščio korespondentas

NELEISKIME KILTI GAISRAMS

Adomynės apylinkės DŽD Tarybos sesijoje neseniai buvo apsvarstytas klausimas dėl priešgaisrinio stovio pagerinimo „Adomynės“ ir „Bugailiškių“ kolūkiuose.

Deputatas Juozas Stepukas aštriai kritikavo „Bugailiškių“ kolūkio priešgaisrinės komandos viršininką Stasį Vosylį už nepatenkinamą priešgaisrinį stovį kolūkyje. Kolūkyje tėra vos vienas rankinis vandens siurblys, nėra ugnies gesintuvų, nesutvarkytas ir kitas priešgaisrinis inventorių. Ne geresnė padėtis ir „Adomynės“ kolūkyje.

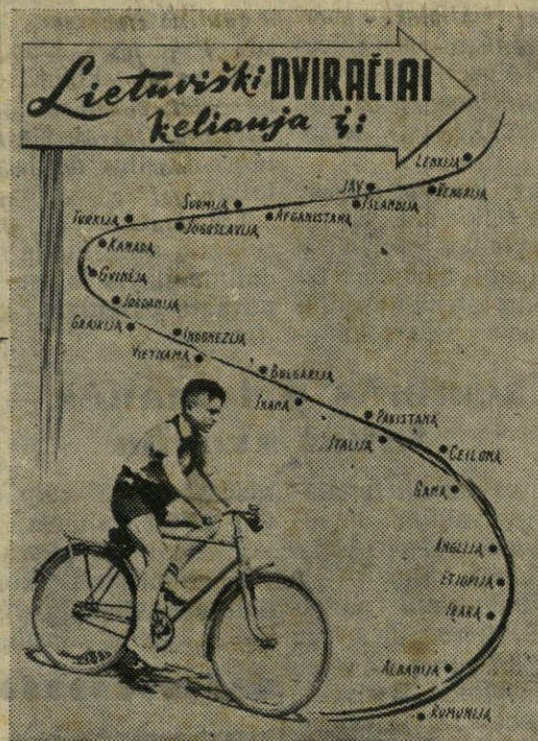
Sesijoje buvo priimti konkretūs nutarimai ir priemonės dėl priešgaisrinio stovio pagerinimo Adomynės apylinkėje.

— Vienas neatsargiai numestas neužgesintas degutukas, nuorūka gali atnešti kolūkiui dešimtis ir šimtus tūkstančių rublių nuostolių, — kalbėjo sesijoje Adomynės apylinkės DŽD Tarybos vykdomojo komiteto pirmininkas Vladas Narkevičius.

Taip, priešgaisrine apsauga reikia rimtai susirūpinti visuose rajono kolūkiuose.

R. Kasmauskas
Rajono milicijos skyriaus įgaliotinis Adomynės apylinkė

Augimo kelias

Ar galėjo prieš dvidešimt metų kas nors pagalvoti, kad Lietuvoje gaminami dviračiai bus eksportuojami į daugelį pasaulio šalių? Šiandien šiaulių dviračių gamyklos išleidžiami „Erelukai“ ir „Kregždutės“ (kaip valždziai rodo ši diagrama) rieda žemaitijos kalneliais, Ukrainos lygumomis, Kazachstano stepėmis. Jie ralžo Buenos Aires, Tokio, Milano gatves...

Įmonė toliau auga, plečiasi. Į rikiuotę stoji erdvūs cechai, naujos konvejerių linijos. Vystosi judėjimas už komunistinio darbo brigados, spartuolio vardą. Viršijami planai, gerėja gaminių kokybė. Per 5 šiu metų mėnesius pagaminta dviračių viršum plano už 1,5 milijono rublių. Iki metų pabaigos įmonės racionalizatoriai pasiryžo savo pasiūlymų sąskaita sutaupyti milijoną rublių.

jos aprūpinamos blogesniais ga-

nyklomis, pašarais. Kolūketis

„Škedinio“ kolūkis

Pas geriausios respublikoje apylinkės bibliotekos vedėją

Regina Burbaitė 1956 metais rugsėjo mėn. pradėjo dirbti Subačiaus gyvenvietės bibliotekoje. Žmonės, pripratę, kad bibliotekos vedėjos nuolat keičiasi, numojo ranka: — Neilgai bus ir ji, išskris iš kur atskridusi!

— Neilgai bus ir ji, išskris iš kur atskridusi! Tačiau Regina buvo ne iš tokių. Energinga ir guvi mergina jau iš pirmų darbo dienų užkariavo daugelio skaitytojų simpatijas. Ateis, būdavo, anksčiau į biblioteką sėnyvas kolūkietis — nemoka jis naudotis nei katalogais, nežino, net kokia literatūra jam įdomiausia. Bibliotekos vedėja, daug nesvarsčiusi, įbruka jam į rankas S. Daukanto „Būdas senovės lietuvių ir žemaičių“ — ir eik sau. Aišku, kitą kartą šis žmogus bibliotekoje jau nesirodydavo. Ateidavo jo duklė — moksleivė ir, padėjusi knygą, pasakydavo:

— Tėtė daugiau nebeskaitys.

Kitą dieną dirbo Regina. Visų pirma ji pasistengė, kad pati biblioteka skaitytojui sudarytų knygų šventovės vaizdą, įkvėptų pagarbą joms. Tam prireikė daug jėgų ir nemaža laiko. Tačiau mergina pasiekė savo. Ant naujai išdekoruotų sienų pasirodė šukiai, plakatai, įžymiųjų rašytojų portretai.

Užėjęs į biblioteką, kolūkietis dabar peržiūrėdavo mažą. Prie jos organizuotas kabančius literatūros sąrašus, knygos mytėtojų būrelis, kupavartydavo laikraščius bei rio nariai, be darbo bibliotekos ir, užmetęs akį į tekoje, dar lankosi kolūkiuose, atnešdami kolūkiečiams į namus pageidaujamas knygas, susirašinėja su rašytojais.

— Čia, tėvuk, rašytojas, mūsų kaimynas, anykštėnas Jonas Bilūnas, — noriai pažiūrina vedėja R. Burbaitė.

— O apie ką jis rašė? — Daug apie ką, bet daugiausiai apie paprastus žmones, angiamus carizmo... — O ar turi jo ką nors paskaityti? — O kaip gi, — apsidžiaugia vedėja, skubiai suieško knygą ir įteikia ją.

Būdavo ir tokių atvejų, kada žmogus, perskaitęs knygą, paprašydavo papasakoti apie jos autorių. Ir Regina papasakodavo. Tačiau greitai gyvenimas parodė, kad ji vis tik mažai žino, kad nevisada sugeba duoti tikslius atsakymus. Tada ji ir nusprendė neakivaizdiniu būdu mokytis Vilniaus kultūros — švietimo techniku.

Sunku būdavo, — prisimena Regina, — per dieną — bibliotekoje, o vakare — mokykloje.

— Sunku būdavo, — prisimena Regina, — per dieną — bibliotekoje, o vakare — mokykloje. Tačiau sunkumai buvo nugalėti. Žmonės ėmė lankytis į biblioteką, o Regina dirbo išsijuosusi. Kiekvieną ji mokėdavo sutikti ir priimti, su kiekvienu rėdavo bendrą kalbą ir greit sužinodavo, kokios yra mėgstamos jo knygos. Skaitytojų konferencijos, į kurių organizavimą Regina įtraukė vietos vidurinės mokyklos mokytojus, turėjo didelį pasisekimą. Po visų apylinkės pasklidimo žinia: Regina rengia teismą. Pasirodo, organizavusi atostogaujančius studentus, ji surengė Vyt. Rimkevičiaus romano „Studentai“ literatūrinį teismą.

Šiandien bibliotekoje galima sutikti tiek seną, tiek mažą. Prie jos organizuotas kabančius literatūros sąrašus, knygos mytėtojų būrelis, kupavartydavo laikraščius bei rio nariai, be darbo bibliotekos ir, užmetęs akį į tekoje, dar lankosi kolūkiuose, atnešdami kolūkiečiams į namus pageidaujamas knygas, susirašinėja su rašytojais.

— Čia, tėvuk, rašytojas, mūsų kaimynas, anykštėnas Jonas Bilūnas, — noriai pažiūrina vedėja R. Burbaitė.

pritrauktų dar po du naujus skaitytojus, — kalba Regina, atsakydama į klausimą, kaip ji pasiekusi tokį skaitytojų skaičių.

Atiduodama visas jėgas bibliotekai, nuolat ieškodama naujų darbo formų, Regina pasiekė, kad jos vadovaujama apylinkės biblioteka tapo pirmąjanti ne tik rajone, bet ir visoje respublikoje. Lietuvos profesinių sąjungų Centro Taryba, Kultūros ministerija šią biblioteką pripažino „Geriausią apylinkės biblioteką respublikoje“.

K. Antanaitis

Kauno darbo žmonės sutinka politinius kalinius, išėmusius iš kalėjimo 1940 metų birželio mėnesį. (Nuotrauka iš Vilniaus Istorijos-revoliucijos muziejaus archyvo).

ANTANAS KUBILIUS

AČIŲ, BROLIAI LIETUVIAI!

(Pabalga. Pradžia Nr. 51(1432).

Tą vakarą Juozas Morkūnas negalėjo užmigti. Ilgai vartėsi, kėlėsi ir vėl gulė. Viena paskui kitą į galvą lindo neramios mintys. „Neilgai tegyveno, o brangus — kaip savas, — galvojo valstietis, rūkydamas suktinę po suktinę. — Kažin kaip jam ten, tame Panevėžyje?..“

Staiga Morkūnui pasirodė, kad kažkas pasibeldė į langą. Greit pašokęs, mėnulio šviesoje jis pastebėjo prie stiklo prigludusius dviejų žmonių veidus...

— Motin, vokiečiai... — sušnabždėjo jis pabudusiai žmonai. — Tikriausiai dėl Simono... Žinok: pas mustokio nebuvo, mes nieko nežinome...

Užsimetęs ant pečių kailinukus, jis nuėjo atidaryti durų. Koks buvo Morkūno nustebimas, kada vietoje vokiečių duryse pasigirdo pažįstamas Simono balsas:

— Zdarov, batkal! Pagyvenęs valstietis tvirtai, tėviškai apkabino Simoną ir nesusilaikęs pabučiavo jį skruostą.

Uždangstę langus, prie pasakubomis paruošto vaišių stalo sėdėjo keturiose: Simonas, Ivanas ir Morkūnas su Morkūniene. Simonas pasakojo apie tai, ką veikė Panevėžyje, kaip ieškojo kelių pas partizanus, ką jam patarė pagrindininkai ir ką dabar maną su Ivanu daryti.

Staiga lengvai suvirpėjo prieangio durys. Iš užstalės pakilo visi.

— Kas ten? — stengdamasis būti ramus, paklausė Morkūnas ir ausimi prigludo prie durų. Sprendžiant iš balsų, už jų stovėjo keletas.

— Savi. Tarybiniai partizanai, — po trumpos pauzės atsakė lietuviškai. — Išeisk, tėvuk, nebijok...

— Partizanai? — netikėdamas savo ausimis, pakartojo valstietis ir žvilgtelėjo į pasirodusį Simoną... — Kas ten žino, kokie jūs partizanai...

— Raudonieji, — atsakė tas pats skaitytojas, — jaunas balsas.

— Leiskit, — mostelėjo ranka Simonas, nulįsdamas į patį tamsiausią prieangio kampą. Troboje su šautuvu rankose pasiliko Ivanas ir Morkūniene.

Brūkstelėjo atstumtas sklatis, ir ant slenksčio pasirodė augalotas siluetas. Iš trobos krintanti lempos šviesa aiškiai apšvietė raudoną juostą, einančią įstrižai jo kepurės.

— Tai ką, tėvuk, nenorėjai įsileisti? — prabilo tas pats malonus balsas, ir vaikinai, žliugsėdamas rasoje išmirksiais batais, įėjo į trobą. — Mūsų tau nėra ko bijoti... Mes tik norėjome truputėlį pailsėti.

Suėję į trobą, keturi partizanai taip ir nepastebėjo užsiglaudusio prieangyje Simono. Tik kada Ivanas įsitiškino, kad atėję tikrai tarybiniai partizanai, vaikinai sugrįžo iš prieangio ir nusišypsojo.

* * *

Nemaža vandens nutekėjo Vašuoka nuo to laiko, kada su partizanais išėjo Simonas ir Ivanas. Apylinkės gyventojai iš nuolat lekiančių nuo bėgių karinių ešelonų bei užpuolamų priešė dalinių sprendė, kad kažkur Troškūnų miškuose veikė tarybinių partizanų būrys. O Morkūnas, niekam neišduodamas savo slapto minties, tikėjo, kad tarp jų yra ir Simonas su Ivanu.

Daužoma galingų Tarybinės Armijos smūgių, vokiečių kariuomenės ritosi atgal į vakarus. Subačiaus stotyje jau nebebuvo nei vieno vokiečio, tik keletas buržuazinių nacionalistų šaukė, kad tėvynė „pavojuje“, „pardavinėjo gyventojams druską. Tačiau neilgos buvo ir jų dienos. Greit apylinkės keliuose pasirodė lietuviškosios divizijos priešakiniai būriai, priverė sprukti kruvinuosius budelius.

Pražygiavus pirmiesiems Tarybinės Armijos daliniams, pas Paviešinių kaimo gyventoją Šaučiūnienę apsistojo tarybiniai partizanai. Tačiau jų tarpe nei Simono, nei Ivano nebuvo...

Maždaug tik po pusantro mėnesio, išvadavus Subačių,

apylinkėse su karininko antpečiais pasirodė Simonas. Jis pabuvojo pas kiekvieną gyventoją, pas kurį jam teko lankytis, arba kurį geriau pažinojo. Pasirodo, Morkūnas buvo teisus — Simonas kovojo partizanų būryje, veikusiame Troškūnų apylinkėse, o Tarybinę Armiją sutiko prie Zarasų.

— Daug teko visko pergyventi, — papasakojo tada Simonas. — Mušėm mes fašistus, degė žemė po jų kojomis. Jau prieš pat išvadavimą išėjome vienoje valstietišio daržinėje ir staiga sutarėję šūviai... Pasirodo, buvome apsupti... Organizuoja ugnimi vargais negalais prasisverbėme pro nacionalistus, tačiau valstietišio namus supleskino...

Jau dirbdamas Vilniuje, Simonas kelis kartus aplankė subatėčius.

Prisiminimas apie taurųjį tarybinį karį — gerą, nuoširdų žmogų, komunistą — amžinai pasiliks gyvas apylinkės darbo žmonių širdyse. Paprastų apylinkės valstietčių, kurie žiauriais fašistų siautėjimo dienomis nepabūgo, draugiškai ištiesė ranką tarybiniam karininkui, prisiminimas neišdyla ir iš Simono Volikovo atminties. Kiekvienos šventės proga laiškinkas kuriam nors apylinkės valstietčiui atneša Simono sveikinimus. Tačiau daugiausiai laiškų jis paskyrė Stefanijai Kubiliūtei — savo pirmajai globėjai.

„Aš labai dėkingas jums ir visiems kaimynams, kurie tiek gero padarėte man vokiečių okupacijos metais, — rašė Simonas Kubiliūtei viename iš savo laiškų. — Jūs ne tik suteikėte pastogę, bet ir dalinotės su manimi pasakutinių kąsnių. Jūs daug kuo prisidėjot prie to, kad šiandien vaikai turi tėvą, o žmona sulaukė vyro... Todėl savo, savo žmonos ir vaikų vardu aš tariu nuoširdų ačiū jums, broliai lietuviai!“

STALINO KELIU

3 psl. 1960 m. liepos 2 d.

KORESPONDENTO DARBO PLANAS

Baigėsi antrųjų septynmečio metų pirmasis pusmetis. Apie ką, draugai korespondentai, dabar, liepos mėnesį, svarbiausia rašyti? Jau praėjo pusė metų. Kaip vykdomi prisiimtieji socialistiniai išpareigojimai pieno ir mėsos gamyboje jūsų kolūkyje? Kas daroma, kad jau dabar socialistiniai išpareigojimai būtų įvykdyti ne mažiau kaip 50 proc? Ar dabar, ganiavos laikotarpiu, iš kiekvienos karvės primelžiama ne mažiau kaip po 16 kg pieno per dieną? Kaip pas jus auginamos kiaulės lauko stovyklose? Visur rodykite pirmąjį tarpinių gyvulininkystės darbuotojų darbo patyrimą, drąsiai kritikuokite atsiliekančius.

Dabar lemiamos dienos kovojant už gausų derlių, kaupiant pašarus. Dar daugiau rašykite apie tuos žmones, kurie našiai išnaudoja techniką prižiūrėti kukurūzus, kaupiamąsias kultūras. Visuomet prisiminkite, kad kukurūzų, cukrinių runkelių, bulvių, visų kaupiamųjų derlių lemia pasėlių tarpinių ir tarpinių purenimas, kova su piktžolėmis. Kaip pas jus panaudojamos cheminės priemonės naikinant piktžoles? Šiomet nepaprastai palankios sąlygos kaupiant pašarus. Jeigu ir dabar kuriame nors rajono kolūkyje dar mažai pagaminta šieno, ankstyvojo siloso, tai tiesiog nusikaltimas. Apie tokius faktus, jeigu jų dar pasitaiko, greitai signalizuokite redakcijai.

SU KOKIOMIS DARBO DOVANOMIS KOLŪKIO ŽEMDIRBIAI, IMONIŲ DIRBANTIEJI SUTINKA TARYBŲ LIETUVOS DVIDEŠIMTMEČIŲ? Visuomet rašykite apie paprastą darbo žmogų — visų gėrybių kūrėją.

„Stalino keliu“ redakcija

ŽINIOS

apie pasėlių priežiūros eigą rajono kolūkiuose

1960 m. birželio 25 d.

PLANO VYKDYMAS PROCENTAIS

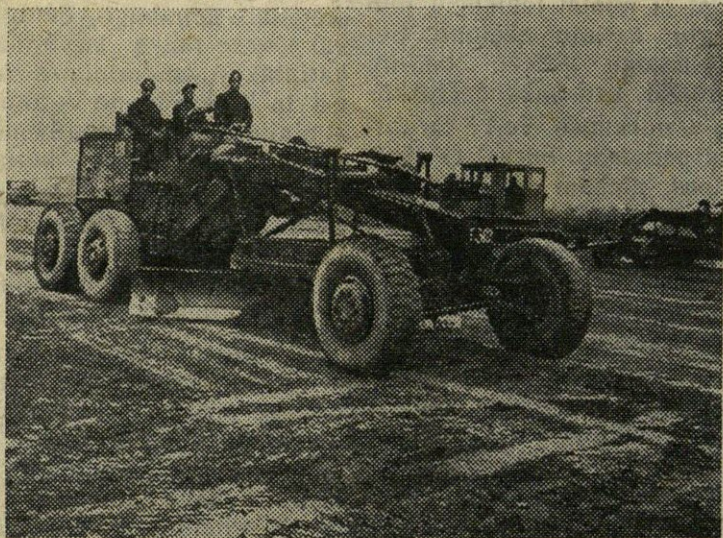
Eil. Nr.	Kolūkio pavadinimas	Tarpueilių įdirbimas		Apipurkšta pasė- lių herbicidais		Išreikta cukrinių runkelių
		bulvių I karta	kukurūzų II karta	kukurū- zų	linų	
1	"Adomynė"	41,8	25,0	*	47,6	85,7
2	"Alizava"	*	—	25,6	73,6	*
3	"Antašava"	72,7	*	*	*	*
4	"Ateitis"	—	—	—	—	*
5	"Atžalynas"	*	61,5	—	—	*
6	"Aukštaičiai"	9,3	—	49,0	—	81,8
7	"Aukštupėnai"	57,1	—	19,3	—	*
8	"Aušra"	—	*	—	—	*
9	"Byčiai"	13,8	*	66,6	*	*
10	"Bugailiškiai"	9,3	66,6	66,6	47,8	5,0
11	"Gegužės Pirmoji"	*	*	53,5	64,5	*
12	"Juodpėnai"	38,8	—	*	*	*
13	"Laisvė"	—	*	*	*	*
14	"Lėvuo"	16,6	*	—	—	*
15	"Lukonys"	59,0	*	—	—	*
16	M. Melnikaitės v.	—	—	—	—	80,0
17	Mičiurino v.	—	*	*	*	73,0
18	"Mituva"	—	—	*	—	*
19	"Mūsų rytojus"	36,0	72,2	*	—	*
20	"Naujas gyvenimas"	67,5	—	63,7	25,0	*
21	"Nemunas"	*	*	30,7	—	*
22	"Neris"	14,8	—	58,8	*	*
23	"Noriūnai"	22,2	*	44,7	*	*
24	"Pakupys"	50,0	*	—	—	*
25	"Palanga"	44,4	—	*	—	*
26	"Pergalė"	—	*	*	*	*
27	"Pirmoji vaga"	62,2	*	*	34,6	*
28	"Pirmūnas"	23,2	72,7	50,0	32,0	*
29	"Pyvesa"	37,5	16,6	33,3	—	*
30	"Sakalas"	—	84,4	35,5	—	*
31	"Salamiestis"	*	*	*	*	*
32	"Skodinyš"	10,0	—	59,5	—	*
33	"Šetekšna"	56,5	—	—	—	*
34	"Šviesa"	*	*	*	*	*
35	"Švyturys"	31,2	—	74,8	—	*
36	"Tarybinis pirmūnas"	*	—	—	—	*
37	"Tiesa"	14,5	15,6	78,0	45,5	*
38	"Uoginiai"	78,5	36,3	*	—	*
39	"Vedrupys"	18,1	75,4	35,8	31,0	*
40	"Vėžionys"	32,5	44,1	*	59,7	*
41	"Vienybė"	10,0	12,2	50,0	81,6	*
42	"Žadeikiai"	*	*	*	*	*
43	"Žalgiris"	38,0	17,0	42,0	23,1	*
44	"Laukminiškis"	*	*	*	—	*

Viso rajone: 41,8 55,2 60,7 42,4 96,4

* Įvykdė planą

Rajono žemės ūkio inspekcija

Aerodromo statyba Kabule

Netoli Afganistano sostinės Kabulo miesto su tarybinių specialistų pagalba statomas civilinis aerodromas. Statomi pakilimo - nutūpimo takai,

kurie bus baigti sekančiais metais. Prasidėjo ir aerostoties statyba. Ji bus atiduota eksploatacijon 1962 metais. Statyboje dirba 60 tarybinių specialistų ir 1500 afganų darbininkų, inžinierių, technikų.

NUOTRAUKOJE: savai-
gis greideris dirba prie paki-
limo-nutūpimo tako statybos.

A. Stuzino (TASS'o) nuotr.

STALINO HELIU

4 psl. 1960 m. liepos 2 d.

Sportas

RESPUBLIKOJE —
IV VIETA

Kaip jau buvo rašyta, mūsų rajono jaunieji futbolininkai III grupės kolektyvų tarpe užėmė I vietą. Jie žaidė respublikos moksleivių futbolo taurės pusfinalyje. Susitikimas su Panevėžio miesto moksleivių rinktine, kuri dalyvauja I kolektyvų grupėje, įvyko Vilniuje. Kupiškio VI. Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos futbolininkai, atstovaujant Kupiškio rajonui, sužaidė labai kovingai ir susitikimą laimėjo. Tuo pačiu į finalą pateko dar Vilniaus, Kapsuko ir Šiaulių vienuolikės.

Susikeidus centro puolėjui E. Jurkštui, mūsų futbolininkai nebepajėgė nugalėti finale kovojančių gana pajėgių komandų. Mūsų žaidėjai respublikoje užėmė IV vietą, o tai jau yra labai didelis pasiekimas. Tas faktas, kad kupiškėnai ap-
lenkė Kauno, Klaipėdos, Panevėžio ir kitų didesnių miestų komandas — išmums įvykis mūsų jaunųjų futbolininkų gyvenime.

LENGVOSIOS ATLETIKOS IR ŠAUDYMO VARŽYBOS

Įvyko III kolektyvų grupės zoninės lengvosios atletikos ir šaudymo varžybos. VI. Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos šauliai St. Lišas individualiai užėmė pirmąją, o V. Baronas — trečiąją vietas. Mūsų rajono komanda (be St. Liso ir V. Barono, joje dalyvavo darbininkų jaunimo vidurinės mokyklos moksleivis Sauciūnas) užėmė pirmą vietą su labai geru rezultatu. Antrą vietą užėmė Kovarsko šauliai išmušę 50 taškų mažiau.

Lengvaatlečiai taip pat parodė puikius rezultatus. Surinkę 10228 taškus, jie iškovojo pirmąją vietą. Jonavai su 8000 taškų atiteko antroji vieta. Tokiu būdu mūsų žaidėjai taip pat iškovojo teisę dalyvauti moksleivių respublikinėje spartakiadoje Kaune, kuri įvyks liepos mėn. 2—5 d. d.

Sėkmingiausiai varžybose pasirodė Rūta Pirtulytė, 100 m bėgime užėmusi I vietą (13,2 sek.). Vidmantas Dravydžius 100 m nubėgo per 11,5 sek. (antras atskyris). Taip pat jis užėmė pirmą vietą šuolyje i aukštį — 155 cm. Ričardas Katinas 800 m nuotolį įveikė per 2 min. 1,5 sek.; tai — I vieta ir antras atskyris.

Reikia tikėtis, jog lengvaatlečiai dar tars savo žodį moksleivių spartakiadoje ir padės visam rajonui iš trečios grupės pereiti į antrą. To ir laukiama iš jaunųjų VI. Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos sportininkų-lengvaatlečių.

V. Dundulis

VI. Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos mokytojas

KAS ŽINOTINA SENATVĖS PENSIJOS GAVIMO REIKALU

Laikraščio skaitytojas J. Baukys iš Kupiškio kreipėsi laišku į redakciją, prašydamas papasakoti, kada galima gauti senatvės pensiją.

Šiuo klausimu spausdiname LTSR Socialinio aprūpinimo ministerijos vyr. inspektoriaus-revizoriaus I. Šmito straipsnį «Kas žinotina senatvės pensijos gavimo reikalu».

Klausimas. Kas turi teisę kaip 20 metų darbo stažą; i senatvės pensiją?

Atsakymas. Teisę gauti senatvės pensiją turi darbininkai: vyrai — sulaukę 60 metų ir turintieji ne mažesnę kaip 25 metų darbo stažą; moterys — sulaukusios 55 metų ir turinčios ne mažesnę kaip 20 metų darbo stažą.

Klausimas. Kokias lengvatas turi piliečiai, dirbantieji sunkiomis ir kenksmingomis darbo sąlygomis.

Atsakymas. Teisę gauti pensiją lengvatinėmis sąlygomis turi darbininkai ir tarnautojai, dirbusieji prie požeminių darbų, dirbusieji

kenksmingomis darbo sąlygomis ir karštuose cechuose, pagal TSRS Ministrų Tarybos patvirtintą gamybų, cechų, profesijų ir pareigų sąrašą: vyrai — sulaukę 50 metų ir turinčios ne mažesnę kaip 20 metų darbo stažą; moterys — sulaukusios 50 metų ir turinčios ne mažesnę kaip 15 metų darbo stažą.

Užtemdžius langą

Jaukus, nedidutis kambarėlis. Iki pat viršaus medžiais. Jame apsigyveno Elena Putnaitė. Vienintelis langas — vienintelis šviesos šaltinis. Gretimuose kambariuose gyvena Elenos brolis Vlodo Putnos šeima ir „Aukštaičių“ kalūkio malūnė.

Alfonas Stanevičius su žmona ir trimis vaikais. Medžius iškrūkit ties Elenos langais, — pareiškė kartą Stanevičius kolūkiečiams, atvežusiems miško medžiagą.

Tie ir iškrovė. Po kiek laiko statybinės miško medžiagos atsirado dar daugiau. — Kraukit ten pat, — įsakinėjo malūnininkas. Prie Elenos Putnaitės kambario lango atsirado ištisas kalnas statybinės medžiagos. Vis mažiau ir mažiau į kambarį bepažvelgdavo saulė.

Argi jūs negalite tuos medžius sukrauti kur nors kitur? — ėmė nerimauti Elena.

Ką norim, tą ir darom, o tu mums neįsakinėsi, — pareiškė pasipiktinusi E. Stanevičienė. Vieną dieną, grįžusi iš darbo, Elena Putnaitė įėjo į kambarį ir net šūktelėjo iš netikėtumo — kambaryje buvo visiškai tamsu, langas buvo užkurtas

Kas gi tie Stanevičiai? Pats šeimos galva — Alfonso Stanevičius — dirba „Aukštaičių“ kolūkio malūne, tiksliau — ne dirba, bet tik kombinuoja. Didžioji pajamų dalis suplaukia ne į kolūkio kasą, bet į Stanevičiaus kišenę. Du jo sūnūs, dukra Danutė, taip pat ir žmona nedirba jokio visuomenei naudingo darbo. Jie temoka tik dykinėti ir maskuoti šeimos galvos grobstomus miltus ir visa kita.

Kolūkio valdybai reikėtų susidomėti šiuo malūnininku-mušeikiu, grobstytoju ir jo šeima.

P. Kuliukas

Neseniai du žurnalistai iš Amerikos Berlingtono miesto įsteigė „melagių klubą“. Kaip apskaičiuoja steigėjai, netrukus klubas turės apie 90 tūkstančių narių. Pirmiausia bus priimti kandidatai, sėkmingai išlaikę egzaminus „kvalifikuoto melagio“ vardui gauti.

Tam jie turi raštu išdėstyti didelį melą. Juo didesnis ir absurdiškesnis bus melas, tuo geresnis egzaminų pažymys.

Štai kur vertėtų kreiptis kai kuriems veikėjams iš Pentagono, JAV valstybės departamento ir centrinės žvalgybos valdybos! Bet, deja, tai, pasirodė, neįmanoma. Programinėje kalboje klubo steigėjai pareiškė: „Mes esame mėgėjų klubas ir negalime priimti profesionalų“.

Tačiau tegu nenusimena

Tarptautinės pabiros

melo meistrai iš Vašingtono. Reikia manyti, kad jų neseniai sukurtas kolektyvinis veiklas tema „Išsamūs meteorologiniai duomenys apie Tarybų Sąjungos dangų, gauti 1960 metų gegužės 1 d. per JAV meteorologijos tarnybos lėktuvą „U-2“, pagal nukrypimo nuo tiesos laipsnį, matyti, ilgai neturės konkurencijos.

Redaktorius S. Zauka

Pil. Urmonas Jonas, Marcijono s., gyv. Kupiškio m., Gedimino g-vėje Nr. 110, iškėlė išuokos bylą pil. Urmoniui - Dovydatiui Ulinskiui Feliciui, Kazimiero d., gyv. Šiaulių m., Ilgojoje g-vėje Nr. 11.

Bylą nagrinės Šiaulių m. liaudies teismas.